

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Josefa Baxy a soudkyň JUDr. Lenky Kaniové a JUDr. Marie Žiškové v právní věci žalobce: **V. K.**, proti žalovanému **Ministerstvu vnitra**, se sídlem Praha 7, Nad Štolou 3, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 7. 12. 2004, č. j. OAM-3438/VL-07-05-2004, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Ostravě ze dne 29. 8. 2005, č. j. 59 Az 223/2004 – 18,

t a k t o :

- I.** Kasační stížnost **s e o d m í t á .**
- II.** Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

Krajský soud v Ostravě napadeným rozsudkem zamítl dle § 78 odst. 7 s. ř. s. žalobu, kterou se žalobce domáhal přezkoumání rozhodnutí žalovaného ze dne 7. 12. 2004, č. j. OAM-3438/VL-07-05-2004.

Proti uvedenému rozsudku podal žalobce (dále též stěžovatel) včas kasační stížnost. Navrhl zrušení napadeného rozsudku a požádal o přiznání odkladného účinku a o ustanovení advokáta. Posledně jmenovanému návrhu krajský soud nevyhověl usnesením ze dne 15. 3. 2006 (č. l. 44).

Usnesením ze dne 3. 5. 2006 (č. l. 49) pak krajský soud žalobce vyzval, aby ve lhůtě jednoho měsíce od doručení usnesení doložil do spisu plnou moc udělenou advokátovi pro řízení o kasační stížnosti, a dále aby doplnil kasační stížnost o údaj, kdy mu byl předmětný rozsudek doručen, o uvedení rozsahu, v jakém rozsudek napadá a o konkrétní skutkové a právní důvody. Současně ho poučil o procesních důsledcích nevyhovění této výzvě. Žalobci bylo usnesení podle § 42 odst. 5, § 40 odst. 1 s. ř. s. a § 46 odst. 3, § 50c odst. 1, 4 o. s. ř. doručeno fikcí dne 26. 5. 2006, a to na adresu P. 9, U S. 11/201, u S. a H. K., na které je žalobce hlášen dle sdělení cizinecké policie ze dne 11. 11. 2005, jakož i dle Evidence žadatelů o azyl vedené Ministerstvem vnitra; na adrese uvedené v kasační stížnosti (P. 9 – L., U S. 1471/9) byl totiž žalobce podle údaje pošty na doručence neznámým.

V určené lhůtě ani později žalobce soudu nepředložil ani plnou moc udělenou advokátovi pro zastupování v řízení o kasační stížnosti, ani doklad o svém vysokoškolském právnickém vzdělání.

Za této situace Nejvyšší správní soud nemohl o kasační stížnosti věcně jednat a odmítl ji z následujících důvodů.

Podle § 105 odst. 2 s. ř. s. musí být stěžovatel v řízení o kasační stížnosti zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních předpisů vyžadováno pro výkon advokacie.

Žalobce požádal o ustanovení advokáta pro řízení o předmětné kasační stížnosti, jeho žádost však byla zamítnuta. Přes výzvu k odstranění nedostatku zastoupení nepředložil ve stanovené lhůtě plnou moc udělenou advokátovi, ani nedoložil, že by sám měl vysokoškolské právnické vzdělání vyžadované pro výkon advokacie. Povinné zastoupení advokátem – případně vlastní vysokoškolské právnické vzdělání žalobce - je přitom podmínkou řízení o kasační stížnosti, bez jejíhož splnění nelze v řízení pokračovat.

Nejvyšší správní soud proto kasační stížnost odmítl pro nesplnění uvedené podmínky řízení na základě § 46 odst. 1 písm. a) s. ř. s. užitého přiměřeně podle § 120 s. ř. s.

Za této procesní situace se soud z důvodu nadbytečnosti již samostatně nezabýval návrhem na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti.

Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o § 60 odst. 3 ve spojení s § 120 s. ř. s., podle nichž žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, pokud byla kasační stížnost odmítnuta.

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 14. února 2007

JUDr. Josef Baxa
předseda senátu